

بیانی عضو کمیسیون شوراها وامور داخلی مجلس:

گزارش‌ها حاکی از ورود مجدد اتباع غیرمجاز به کشور است

سرویس سیاسی -عضو کمیسیون شوراها و امور داخلی مجلس گفت:

ما پیش‌تر نیز اعلام کرده‌ایم که مهم‌ترین موضوع این است که اجازه ورود اتباع غیرمجاز را در مرحله اول ندهیم. اما گزارش‌هایی که به ما می‌رسد نشان می‌دهد که به صورت جسّته و گریخته این افراد در حال ورود هستند و این امر جلوی چشم نیروهای نظامی و انتظامی هم اتفاق می‌افتد و این موضوع باید به شدت کنترل شود.

ولی الله بیاتی عضو کمیسیون شوراها و امور داخلی مجلس شورای اسلامی درباره خروج اتباع از کشور گفت: با توجه به این که مرزهای ما به طور کامل بسته نیستند، این موضوع اهمیت زیادی دارد. مجلس فشار زیادی به دولت وارد کرده و سازمان ملی مهاجرت هم در حال حاضر در مراحل پایانی خود قرار دارد. اما تصویب و ابلاغ قانون و آماده‌سازی سازو کارهای لازم، زمان‌بر است. وی ادامه داد: با توجه به زمان‌بر بودن آماده شدن قانون سازمان ملی مهاجرت قرار شد که وزارت کشور این کار را آغاز کند. ما پیش‌تر هم اعلام کرده‌ایم که مهم‌ترین موضوع این است که اجازه ورود اتباع غیرمجاز را در مرحله اول ندهیم. اما گزارش‌هایی که به ما می‌رسد نشان می‌دهد که به صورت جسّته و گریخته این افراد در حال ورود هستند و این امر جلوی چشم نیروهای نظامی و انتظامی هم اتفاق می‌افتد و این موضوع باید به شدت کنترل شود.

این عضو کمیسیون شوراها و امور داخلی مجلس شورای اسلامی گفت: آقای وزیر هم گزارش داده‌اند که تبدلات مرزی در حال انجام است و به‌شای این از آن انجام شده، اما این اقدامات کافی نیست. ما نیاز داریم که به صورت جامع و کامل از این پس با انسداد مرزها و کنترل بیشتر، بازرسی‌های لازم را انجام دهیم تا تا ورود غیرمجاز جلوگیری کنیم. بیاتی تصریح کرد: در واقع، وقتی ما اقدام به اخراج اتباع غیرمجاز می‌کنیم، باید از ورود مجدد آن‌ها از مسیرهای دیگر جلوگیری کنیم. متأسفانه برخی از خودروهای شوتی از مرزها عبور می‌کنند که این یک مشکل بزرگ است و باید حل شود. وی درباره اینکه آیا آماری از اتباع غیرمجاز در کشور وجود دارد، ادامه داد: آمار دقیقی از اتباع غیرمجاز در کشور در دست نیست، اما روند ورود آنها به کشور ادامه دارد البته با یک سری اقدامات توانسته‌اند از این کار جلوگیری کنند اما این اقدامات کافی نیست و همچنان افراد به صورت قاچاقی وارد کشور می‌شوند که این برای امنیت کشور خطر بزرگی است. عضو کمیسیون شوراها و امور داخلی مجلس درباره روند اخراج اتباع از کشور گفت: وزیر کشور آماری از خروج اتباع به ما در کمیسیون ارائه داده است و قرار است که سرعت بیشتری به این روند داده شود و اتباع غیرمجاز به هیچ وجه در داخل کشور نباشند. همه هست ارکان نیروی انتظامی، وزارت کشور و معاونت اتباع خارجی وزارت کشور این است که این کار عملیاتی شود و به نظرم آمار وزارت کشور از خروج اتباع در کشور درست باشد. وی گفت: البته تعداد اتباع غیرمجاز در کشور ما بسیار زیاد است و از دو میلیون نفر به بالا هم در این خصوص گفته شده است چون آمار دقیقی در این زمینه وجود ندارد، اما در حال حاضر اقدامات در حال انجام است و خوب هم در این زمینه کار می‌کنند. اما باید از ورود اتباع غیرمجاز جلوگیری شود تا اضافه نشود.

چرا با وجود بیکاری پنهان، بدنه دولت همچنان بزرگ‌تر می‌شود؟!

سرویس سیاسی -حولت‌ها در دهه‌های گذشته برای مدیریت بیکاری و ایجاد امنیت شغلی، استخدام‌های گسترده‌ای را در بخش‌های مختلف دنبال کرده‌اند. نتیجه این سیاست‌ها، بزرگ شدن بدنه دولت و شکل گیری پدیده‌ای به نام بیکاری پنهان بوده استدر روزهای اخیر، رئیس جمهوری در اظهاراتی به کم‌کاری در نظام اداری کشور اشاره کرده و گفته است بسیاری از کارمندان دولت کار مفید چندانی انجام نمی‌دهند و البته گاهی را متوجه آنها ندانسته و یادآور شده خودمان کاری به آنها نداده‌ایم.

بر این اساس آقای پزشک‌یگان برای کاهش هزینه‌های جاری و مصرف انرژی، پیشنهاد داده ساعات کار کارمندان به بازه ۹ صبح تا ۱۳ محدود شود. این سخنانا اگرچه نشان‌دهنده پذیرش معضل به‌روری‌پایین‌در دستگاه‌های اجرایی است، اما هم‌زمان پرسشی مهم را نیز مطرح می‌کند: چرا با وجود اذعان به بیکاری پنهان و ناکارآمدی در نظام اداری، روند استخدام‌های گسترده در سال‌های اخیر همچنان ادامه داشته است؟کارشناسان اقتصادی معتقدند بخش بزرگی از مشکل به ریشه‌های تاریخی اقتصاد ایران بازمی‌گردد. دولت‌ها در دهه‌های گذشته برای مدیریت بیکاری و ایجاد امنیت شغلی، استخدام‌های گسترده‌ای را در بخش‌های مختلف دنبال کرده‌اند. نتیجه این سیاست‌ها، بزرگ شدن بدنه دولت و شکل گیری پدیده‌ای به نام «بیکاری پنهان» بوده است؛ به این معنا که افراد در ظاهر شاغل هستند اما کارآمدی واقعی آنها بسیار پایین است.

استخدام به‌عنوان ابزار اجتماعی و سیاسی

افزون بر این، در برخی دوره‌ها استخدام دولتی به‌عنوان ابزاری برای مدیریت نارضایتی اجتماعی یا جلب حمایت سیاسی مورد استفاده قرار گرفته است. در چنین شرایطی، افزایش شمار کارمندان لزوماً به معنای افزایش بهره‌وری نبوده، بلکه بیشتر جنبه ابزاری و موقتی داشته است.

تناقض میان صرفه‌جویی و گسترش بدنه دولت

در حالی که دولت با مشکلاتی چون کسری بودجه و فشار هزینه‌های جاری روبه‌رو است، هرگونه افزایش استخدام به‌طور مستقیم بار مالی جدیدی بر دوش اقتصاد کشور می‌گذارد. از این رو، تأکید هم‌زمان بر ضرورت صرفه‌جویی در ساعات کاری و ادامه روند بزرگ‌سازی بدنه اداری، نوعی تناقض سیستمی به شمار می‌آید.

پیامدهای تداوم روند فعلی

از پیامدهای روند کنونی می‌توان به کاهش بهره‌وری سازمانی و گسترش اتسلاف منابع، افزایش سهم هزینه‌های جاری در بودجه و کاهش ظرفیت سرمایه‌گذاری عمرانی و بی‌عدالتی در بازار کار اشاره کرد زیرا تأمین بار مالی بدنه گسترده دولت بر دوش ایلیات‌دهندگان و بخش خصوصی است!

راهکار پیشنهادی کارشناسان

باور تحلیل‌گران، چنانچه دولت به ناکارآمدی اداری اذعان دارد، راهکار اصلی نه در افزایش کارکنان بلکه در اصلاح ساختار اداری، چابک‌سازی، دیجیتالی‌سازی خدمات و ارتقای مهارت نیروی انسانی است. به‌کارگیری سیاست‌های نوین مدیریت منابع انسانی و بازنگری در مأموریت دستگاه‌ها می‌تواند به کاهش هزینه‌ها و افزایش بهره‌وری کمک کند.

جمع‌بندی

اظهارات اخیر رئیس‌جمهور، ضرورت بازنگری در سیاست‌های استخدامی و چابک‌سازی نظام اداری را بیش از پیش نمایان می‌کند. در شرایطی که ساعات کاری کوتاه‌تر به دلیل کم‌کاری پیشنهاد می‌شود، تداوم استخدام‌های گسترده پرسشی اساسی را پیش روی افکار عمومی قرار می‌دهد: آیا زمان آن نرسیده به جای بزرگ‌تر کردن دولت، به کارآمدتر شدن آن بیندیشند؟

سیاسی

پیام ویژه اصلاح طلبانه؛ از پونگ به پاستور:

وقت بازنگری است...

■ رئیس خانه احزاب و عضو شورای مرکزی اصلاحات، از دفتر خود در پونک، برای دولت چهاردهم و مسعود پزشکیان پیام هایی ویژه و مننادار ارسال می کند و خواستار بازنگری ها و تغییراتی در دولت و در بین دولتمردان است.

این ها در واقع پالس هایی جدی از گلايه‌های

بخشی از اصلاح طلبان از ششيوه کار دولت وفاق است؛ بخشی از اصلاح طلبان که از دور، دولت وفاق را می پايَند و چه بسا از نتايج و برایندهای شعار وفاق ناراضی هستند.

در ادامه گفت و گو با حسين کمالي را باهم

مرو می کنیم:

آقای کمالي، روزی که آقای خاتمی شما را به‌عنوان وزیر کار و امور اجتماعی معرفی کردند، به خاطر دارید که ایشان از چه عبارتی برای معرفی شما استفاده کردند؟

متأسفانه خاطرم نیست

گفتند برای وزارت کار از یک دانشمند،

آقای حسين کمالي، استفاده کرده‌ایم. به نظر تان دليل اين عنوان و اين انتخاب چه بود و چه نتیجه‌ای داشت؟

دقیق به خاطر ندارم. اما این نظر لطف ایشان بسود. من از پیش از انقلاب در زمینه روابط کارگری فعالیت داشتم و پس از انقلاب در بخش صنایع و کارگری شورای انقلاب بودم. سپس سه دوره نماینده مجلس و عضو کمیسیون کار و امور اجتماعی بوم و بعد به وزارت کار آمدم. از نظر سیاسی هم در بخش کارگری حزب جمهوری اسلامی و خانه کارگر فعالیت داشتم. همه فعالیت‌هایم به حوزه کارگری مرتبط بود و اطلاعات جامعی در این زمینه داشتم.

شاید به همین دلیل مورد توجه قرار گرفتم و عنوانی را در حد حضرت‌عالی فرمودید، به کار برند. البته من خودم را در آن حد نمی‌دانم.

در مجلس هم بسا ۲۲۲ رای، جزو وزرای بودید که رأی بالایی کسب کردند و مخالفان کمی داشتید...
دولت آن زمان شعارهایش بیشتر سیاسی و بر شعار جامعه مدنی متمرکز بود، اما ظاهراً در حوزه اقتصادی هم آرامشی برقرار شد. دليل اين موفقیت چه بود و ششمارهای توسعه سیاسی چه تأثیری بر اقتصاد گذاشت؟

مادر خود کارگری نگاه‌اشینی راکنار گذاشتیم و بر اعتمادسازی تمرکز کردیم.

تلاش داشتیم جامعه کارگری باور کند که وعده‌های ما درست و واقعی است و همان را در عمل خواهند دید.

در ۱۲ سال وزارت من، کسی نمی‌تواند بگوید وعده‌ای دادیم و عمل نکردیم. ابتدا عمل می‌کردیم، سپس اطلاع‌رسانی می‌کردیم. این رویکرد رابطه خوبی بین دولت و جامعه کارگری ایجاد کرد و وقتی روابط حسنه باشد و مشکلات با نرمی و آرامش حل شود، نگاه منفی شکل نمی‌گیرد و رفتار تندى صورت نمی‌گیرد.

در آن دوره اعتصابات بزرگ یا تعطیلی واحدهای صنعتی نداشتیم، چون از کارشناسان استفاده می‌کردیم و مرتب با نمایندگان کارگری جلسه داشتیم و مشکلات را حل می‌کردیم.

وزارت کار در دولت‌های مختلف معمولاً با خانه کارگر یا حزب اسلامی کار مرتبط بوده، اما عملکردها و آثار وزرا متفاوت است. مثلاً نرخ بیکاری یا اشتغال در دوره‌های مختلف فرق داشته. اين تفاوت به افراد برمی‌گردد یا عوامل دیگر؟

افراد هم تأثیر دارند، اما همه چیز به وزارت کار برنمی‌گردد. ما وقتی کار را ازنگار دولت در بیکاری ۱۶.۹ درصد بود و در پایان دوره ما به حدود ۸ درصد رسید.

سال ۸۳ بانک مرکزی نرخ بیکاری را ۸ درصد اعلام کرد که تقریباً نصف شد.

بخشی از این موفقیت به فعالیت‌های وزارت کار و بخشی به سیاست‌های عمومی دولت و امیدی که در جامعه ایجاد شد، برمی‌گردد. این امید به سرمایه‌گذاری و فعالیت‌های اقتصادی کمک کرد. روابط بین الملل و نگاه مثبت به کار و تولید هم در کاهش نرخ بیکاری مؤثر بود.

پس از ششما، کدام وزرا موفق‌تر بودند و توانستند شرایط را بهبود دهند؟

وزرای بعدی معمولاً دوره‌های کوتاه‌تری داشتند و فرصت کافی برای کارهای گسترده نداشتند. در دوره منن، کارگاه‌های آموزشى، ورزشگاه‌ها و مؤسسهائی مثل صندوق حمایت از فرصت‌های شغلى که بعداً صندوق مهر رضا شد، ایجاد کردیم.

این صندوق با امکانات محدود وام برای اشتغال می‌داد و امید ایجاد می‌کرد. مقایسه وزرا سخت است، چون من فرصت بیشتری داشتم.

اما می‌توان دولت‌ها را مقایسه کرد...

بله. ببینید مثلاً برنامه پنج‌ساله چهارم قرار بود سالى ۵۰۰ هزار شغل ایجاد کند، اما با واقعیت فاصله عجیبی پیدا کرد.

شد سالى ۱۴ هزار شغل. اگر متولیان بهتری

سیاسی

پیام ویژه اصلاح طلبانه؛ از پونگ به پاستور:

وقت بازنگری است...

■ رئیس خانه احزاب و عضو شورای مرکزی اصلاحات، از دفتر خود در پونک، برای دولت چهاردهم و مسعود پزشکیان پیام هایی ویژه و مننادار ارسال می کند و خواستار بازنگری ها و تغییراتی در دولت و در بین دولتمردان است.

این نوع گزارش دهی در همه امور جریان دارد.

باید با مردم شفاف‌تر بود. مثلاً درباره فردی که حکم اعدام داشت و آزاد شد، باید توضیح داد تا اعتماد مردم جلب شود و عدالت اجتماعی نقض نشود.

پسا همین الان بعد از جنگ ۱۲ روزه، در داخل حرف‌هایی زده می‌شود در خارج حرف‌های دیگری و معلوم نیست ماجرا چه هست. دولت و نظام باید در این رابطه بیشتر با مردم صحبت کند. باید روند‌ها را تغییر داد.

راهکار چه هست و چرا ما سیستم دولتی را به عنوان یک سیستم زیانده به رسمیت شناخته‌ایم؟ دولت زیانده که نبوده بهتر از بودنش است

من یک بار با آقای پزشک‌یگان صحبت کردم و گفتیم که اتفاقاً بزرگ‌ترین ناترازی ما ناترازی عقلی است. باید از افرادی استفاده کرد که دارای اندیشه و نظر هستند نه اینکه فقط روز خود را بگذرانند. یک بار در مورد معاونین یکی از آقایان گفتیم چرا استغفانی دهد وقت کاری را بلد نیست و پاسخ داد که او کارش را دوست دارد تا این نگاه وجود دارد، نمی‌شود کاری کرد. باید تغییر کرد و باید از افراد صاحب نظر استفاده کرد.

امروز هم وقت همین کار است.

امروز قرار بود قدرت اول منطقه باشیم. چرا برنامه‌های توسعه مثل سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ محقق نشد؟ موانع چیست و چه کسانی مانع‌اند؟
سند چشم‌انداز، کتاب آرزوهایم، اهداف قشنگی نوشته شده، اما ابزار، زیرساخت‌ها و روابط بین‌الملل آماده نیست.

بدون برنامه عملی، آرزوها محقق نمی‌شود.

مقصر جویی همیشه در سیستم ما بوده و افراد مسئولیت نمی‌پذیرند.

اگر هر مسئول موانع را شفاف بگوید و راهکار بدهد، بخشی از مشکلات حل می‌شود. اما ملاحظه‌کاری باعث می‌شود کارها پیش نرود. **این عامل که باعث می‌شود چنین اتفاقاتی بیفتد و همه هم از آن گلايه دارند دقیقاً چه هست؟ همه ناراضی‌اند اما عامل اصلی انگار نامرئی است.**
من همیشه گفتیم بزرگ‌ترین ناترازی ما ناترازی عقلی است که بعضی‌ها بعداً عنوان کردند یک عده خود را عقل کل می‌دانند. ما حرف من این است که باید بازنگری در سیاست‌ها داشته باشیم. وقتی در اقتصاد زان می‌دهید باید متوقف کنی کار را. در همه بخش‌ها نیز همین باید باشد.

مثلاً درباره برق می‌توانم بگویم در زمان رژیم گذشته نیز برق قطع می‌شد تا اینکه ما در انقلاب آمدمیم تا شرایط را درست کنیم.

یک زمانی غفلتی صورت گرفت که ناشی از بی‌عقلی بود. گفته بودیم که حتی می‌خواهیم برق را صادر هم بکنیم. اما امروز شرایط، این است. این ناشی از همان ناترازی عقلی و مدیریتی است. با این همه منابع انرژی چرا باید این همه مشکل داشته باشیم؟ این‌ها را با افراد و مدیران دارای اندیشه می‌توان حل کرد.

پس در کل از نظر ششما عملکرد آقای پزشک‌یگان چگونه بوده و آیا از پس شرایط بر می‌آیند؟

ایشان آدم خوبی هستند اما سابقه اجرایی ندارند. مدیرانی که به انتخاب کردند همین‌طور هستند. باید روش‌ها را عوض کنند.

امروز دولت نمی‌داند چه کند و مدام سوال می‌پرسد که چه کنیم و چه کار کنیم اما به توصیه‌ها نیز عمل نمی‌کند. من به آقای پزشک‌یان توصیه‌هایی

بر اساس ۴۰-۵۰ سال تجربه می‌کردم، اما نایده گرفته شد. همان موقع به ایشان گفتم ما برادری ما را ثابت کردیم و حالا هم مطالبه از شما نداریم. ولی این موارد را رعایت کنید.

شاید اگر آن موارد را رعایت می‌کردند خیلی از مشکلات امروز وجود نداشت.

هنوز هم معتمد برنامه‌ها شدنی است، اما نیاز به استفاده از تیم کاربلد، اراده و برنامه‌ریزی عملی دارد. الان باید بازنگری کنند.

شما وضعیت ما را در کشوروزی ببینید. در صنعت ببینید. مثلاً حذف پاره‌انه دادمان را و واردات گوشت خارجی تولید ملی را تضعیف می‌کند. یا در بحث آب، کشاورهای دیگر با شرایط مشابه ما

راهکارهایی دارند، اما اینجا اراده اجرایی نیست. برخی مسئولین به جای کار، فقط حرف می‌زنند یا خطا نکردن را افتخار می‌دانند، که این نگاه خودش ایراد دارد.

چهارشنبه ۲۶ شهریور ۱۴۰۴، ۲۴ ربیع الاول ۱۴۴۷، ۱۷ سپتامبر ۲۰۲۵، شماره ۴۷۸۸

عراقچی وزیر امور خوار چه:

نیازمند تصمیم‌گیری جمعی برای تحقق یک اکوی مطلوب هستیم

سرویس سیاسی -وزیر امور خارجه کشورمان با بیان اینکه نیازمند تصمیم‌گیری جمعی برای تحقق یک اکوی مطلوب هستیم، گفت: جهان امروز بیش از هر زمان دیگری با یک‌جانبه‌گرایی افسارگسیخته مواجه است؛ روندی که نظم بین‌المللی را شکننده‌تر و ثبات و امنیت منطقه‌ای و جهانی را با چالش‌های جدی روبه‌رو ساخته است.

عباس عراقچی، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، در همایش ملی ایران و سازمان همکاری اقتصادی اکو گفت: در دو سال اخیر، جهان و منطقه ما شاهد چالش‌های بزرگی بوده است؛ از جمله نقض‌های آشکار و بی‌سابقه ارزش‌های انسانی و اصول حقوق بین‌الملل توسط رژیم صهیونیستی با حمایت برخی قدرت‌های جهانی.

جهان امروز بیش از هر زمان دیگری با یک‌جانبه‌گرایی افسارگسیخته مواجه است؛ روندی که نظم بین‌المللی را شکننده‌تر و ثبات و امنیت منطقه‌ای و جهانی را با چالش‌های جدی روبه‌رو ساخته است.

وی افزود:اهمیت چندجانبه‌گرایی و همکاری در قالب سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی بیش از پیش آشکار شده است.

همکاری کشورهای در حال توسعه در چارچوب‌های چندجانبه دیگر یک انتخاب نیست، بلکه یک ضرورت است.

جمهوری اسلامی ایران خود از قربانیان یک‌جانبه‌گرایی ظالمانه آمریکا و ماجراجویی‌های رژیم صهیونیستی بوده و همچنان با تبعات آن درگیر است. با وجود این، ایران مسئولیت‌های خود را به‌عنوان یک بازیگر فعال و اثرگذار در عرصه همکاری‌های چندجانبه و منطقه‌ای همواره ایفا کرده است.

وزیر امور خارجه تأکید کرد: بیش از شش دهه از تأسیس سازمان RCD و سپس اکو می‌گذرد. این سازمان قدیمی‌ترین سازوکار همکاری اقتصادی منطقه‌ای در جهان در حال توسعه است.

در این سال‌ها بنیان‌های همکاری متعددی ایجاد شده اما با ظرفیت‌های عظیم منطقه تأسیسی ندارد. اکو می‌تواند به الگویی موفق از همکاری اقتصادی میان کشورهای همجوار تبدیل شود.

وی با اشاره به تدوین چشم‌انداز ده‌ساله اکو گفت: امروز نیازمند تصمیم‌گیری جمعی برای تحقق یک اکوی مطلوب هستیم. فرایند تدوین چشم‌انداز ۲۰۳۵ و اهداف راهبردی آن فرصتی است برای اقدام مشترک.

نشست اخیر سران اکو در جمهوری آذربایجان نیز اراده مشترک برای مواجهه با چالش‌های اقتصاد جهانی، تحولات ژئوپلیتیکی و فناوری‌های نوین را آشکار ساخت. اکو باید بستری برای توسعه پایدار، امنیت منطقه‌ای و رفاه مشترک باشد.

عراقچی با تأکید بر ابتکار رئیس‌جمهور بیان کرد: هوش مصنوعی دیگر صرفاً یک فناوری نیست، بلکه تحولی بنیادین در شیوه‌های زندگی و حکمرانی است. اگر از این فرصت استفاده نکنیم فاصله توسعه ما با سایر مناطق بیشتر خواهد شد.

در نشست اخیر سران اکو، دکتر پزشکیان رئیس‌جمهور جمهوری اسلامی ایران پیشنهاد تأسیس مرکز هوش مصنوعی را مطرح کردند که می‌تواند سکوی پرش همکاری‌های فناوریانه منطقه‌ای و محرک همکاری‌ها در حوزه‌های گوناگون باشد.

وی در پایان خاطر نشان کرد: ضروری است که همکاری‌های سازمان اکو در سال‌های پیش رو به تقویت تاب‌آوری فردی و جمعی کشورهای عضو در برابر ناامنی غذایی، تغییرات اقلیمی، همه‌گیری‌ها، بلایای طبیعی و اختلال در زنجیره‌های تأمین جهانی معطوف شود.

در عین حال، از همه دست‌اندرکاران برگزاری این‌همایش و مشارکت‌کنندگان از بخش‌های دولتی، خصوصی و دانشگاهی که دعوت وزارت امور خارجه را پذیرفتند سپاسگزارم.

حقیقت‌پور؛ فعال سیاسی

مخالفان توافق قد و وزن سیاسی قابل توجهی ندارند

سرویس سیاسی -برخی‌شان تلاش می‌کنند خود را پرچمدار جریان حق و عدالت نشان دهند و خود را به نمایندگان مجلس اول شبیه کنند. اما واقعیت این است که این‌ها قد و وزن سیاسی قابل توجهی ندارند

مقصود حقیقت‌پور، نماینده پیشین مجلس شورای اسلامی که در میان اهل رسانه به عنوان چهرهٔ نزدیک به علی لاریجانی شهرت دارد در گفت‌وگو با خبرنگار سیاسی عصر ایران دربارهٔ سر و صدا کنندگان اخیر علیه توافق اظهار داشت: «این افراد نمی‌خواهند موفقیت تیم مذاکره‌کننده را تحمل کنند؛ نگاه‌شان نیز به تأمین منافع ملی نیست بلکه به مزخرفاتی است که طی سال‌های گذشته به خورد مردم داده‌اند.

اگر عدالت در جمهوری اسلامی ایران جایی داشته باشد باید آن‌ها را به دادگاه کشاند و پرسید چرا در سالی که امکان امضای توافقنامه وجود داشت، از این فرصت استفاده نکردند تا امروز کشور روزی ۵۰۰ میلیون دلار ضرردهد؟» وی تصریح کرد: «این افراد می‌خواهند دیده شوند ولی در لبهٔ زباله دان تاریخ قرار دارند و برای ماندن تثبیت می‌کنند.

این‌ها حلقه‌ای سوخته و بدنام هستند. کسب تحریم کرده‌اند، اما تعدادشان زیاد نیست. تنها بلندگو در اختیار دارند؛ یک سری بلندگو در مجلس، یک بلندگو در صداوسیما، چند روزنامه‌مانند کیهان و دیگران، و مقداری هم فضای مجازی. با این حال مردم در تهران کمتر از ۶ درصد به آن‌ها رأی داده‌اند.»

حقیقت‌پور افزود: «برخی‌شان تلاش می‌کنند خود را پرچمدار جریان حق و عدالت نشان دهند و خود را به نمایندگان مجلس اول شبیه کنند. اما واقعیت این است که این‌ها قد و وزن سیاسی قابل توجهی ندارند. به همین دلیل است که شخصیت‌های بزرگ ما به این‌ها پاسخ نمی‌دهند؛ زیرا اساساً ارزش پاسخ ندارند.»

انمانده پیشین مجلس ادامه داد: «حاکمیت باید در برابر این افراد برخورد قاطع داشته باشد. این‌ها از دور خارج شده‌اند و تغییراتی که رخ داده خوشایندشان نیست.

آن‌شاءالله در صداوسیما نیز تغییراتی ایجاد شود تا این افراد محدودتر شوند.»

صنایع چوب

حلاج کیش

تلفن: ۷۷۹۸۲۵۲، چوبی MDF، دکوراسیون غرفه و منزل